

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia grudnia 2010 r.

**DOLiS/DEC- 1393/10
dot. DOLiS-440-435/09**

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi prof. dr hab. inż. X, na udostępnienie za pismem z dnia 30 czerwca 2008 r. (sygn. RWE-54/926/08) jego danych osobowych zawartych w uchwale Rady Wydziału Elektrycznego (z dnia 12 czerwca 2008 r. o nr 53/07/08) przez Politechnikę,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga prof. dr hab. inż. X, zam. w (...) (zwanego dalej Skarżącym) na udostępnienie za pismem z dnia 30 czerwca 2008 r. (sygn. RWE-54/926/08) jego danych osobowych zawartych w uchwale Rady Wydziału Elektrycznego (z dnia 12 czerwca 2008 r. o nr 53/07/08) przez Politechnikę.

Skarżący wskazał, że cyt. „składałam skargę na ujawnienie przez Prodziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki (...) dr hab. inż. Y prof. P. Cz. bliżej nieznanej liczbie ok. 50 nauczycieli akademickich i studentów Politechniki poniżających informacji osobowych (...) jakoby w aktach osobowych X winna znaleźć się informacja, że ... »na wniosek dziekana Wydziału Elektrycznego (...) w głosowaniu tajnym uznaje (...) uczestnictwo ... prof. dr hab. inż. X ... w tej procedurze (...) za szczególnie naganne, wyjątkowo szkodliwe dla Wydziału Elektrycznego i niegodne nauczyciela akademickiego«. Dokument taki dr hab. inż. Y rozpowszechnił wraz z pismem RWE-54/926/08 z dnia 30.06.2008, a stanowi go uchwała nr 53/07/08 Rady Wydziału Elektrycznego z dnia 12.06.2008, które to uchwały – jak do dnia 04.06.2009 nie mają charakteru publicznego”.

Skarżący uzupełniając braki formalne skargi wskazał, iż wnosi o spowodowanie sprostowania przez władze Politechniki „wadliwych treści i twierdzeń objętych skargą”, wycofanie „listu” RWE-54/926/08 z dnia 30 czerwca 2008 r., przekazanie przez Politechnikę „procedury

dostępności dokumentów takich jak uchwały rady wydziałów osobom będącym pracownikami (...) oraz spoza tego środowiska”, a w przypadku braku takiej procedury, Skarżący wniósł o możliwie pilne jej opracowanie, aby uniknąć w przyszłości przypadków opisanych w skardze.

Za pismem z dnia 17 sierpnia 2010 r. Skarżący przesłał kopię wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie z powództwa Skarżącego przeciwko Politechnice o odszkodowanie z tytułu naruszenia zasad równego traktowania w zatrudnieniu. W uzasadnieniu wyroku powyższy sąd wskazał, iż działanie Prodziekana Wydziału Elektrycznego - który mimo braku takiej dotychczasowej praktyki, w dniu 30 czerwca 2008 r. wystosował do wszystkich członków Rady Wydziału pismo stanowiące informację o przebiegu posiedzenia Senatu Politechniki w dniu 25 czerwca 2008 r., do którego dołączono m.in. kserokopię uchwały Rady Wydziału Elektrycznego nr 53/07/08 - z uwagi na jego precedensowy charakter, było nakierowane na molestowanie Skarżącego.

W piśmie z dnia 17 sierpnia 2010 r. Skarżący wniósł o „ustalenie imiennej listy osób będących adresatami pisma RWE-54/926/08 z dnia 30.06.2008, poinformowanie tych osób z urzędu przez Pana Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, że rozesłanie pisma RWE-54/926/08 z dnia 30.06.2008 narusza art. 18^{3a} § 5 ust. 2 Kodeksu pracy (...), spowodowanie wycofania/unieważnienia pisma RWE-54/928/08 z dnia 30.06.2008 przez Rektora Politechniki (...)”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił w toku przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania wyjaśniającego następujący stan faktyczny:

1. Skarżący jest pracownikiem naukowym Politechniki i był przewodniczącym Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich Politechniki.
2. Uchwałą nr 53/07/08 z dnia 12 czerwca 2008 r. Rada Wydziału Elektrycznego Politechniki, w związku z dotyczącym przewodu habilitacyjnego jednego z nauczycieli akademickich wnioskiem rzecznika dyscyplinarnego ds. nauczycieli akademickich o ukaranie dziekana Wydziału Elektrycznego karą dyscyplinarną oraz podpisanym m.in. przez Skarżącego postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego związanego z powyższym przewodem habilitacyjnym, uznała uczestnictwo m.in. Skarżącego („prof. dr hab. X”) w „tej procedurze” za „szczególnie naganne, wyjątkowo szkodliwe dla Wydziału Elektrycznego i niegodne nauczyciela akademickiego” oraz postanowiła, iż z uwagi na szczególny charakter sprawy uchwała winna znaleźć się w aktach osobowych Skarżącego.
3. Pismem z dnia 30 czerwca 2008 r. (znak: RWE-54/926/08) Prodziekan ds. Nauki Wydziału Elektrycznego Politechniki, poinformował członków Rady Wydziału Elektrycznego o stanowisku Senatu Politechniki w stosunku do kilku uchwał Rady Wydziału Elektrycznego (w tym uchwały nr 53/07/08 z dnia 12 czerwca 2008 r.). Załącznikiem do powyższego pisma były kopie uchwał Senatu oraz uchwał Rady Wydziału Elektrycznego, w sprawie których Senat zajmował stanowiska (w tym uchwały nr 53/07/08 z dnia 12 czerwca 2008 r. – załącznik nr 6). Powyższe pismo wraz z załącznikami doręczono wyłącznie członkom Rady Wydziału Elektrycznego (w tym Skarżącemu).

4. Pełnomocnik Politechniki w złożonych wyjaśnieniach (pismo z dnia 12 października 2010 r.) wskazał, iż „członkowie Rady Wydziału Elektrycznego uczestniczyli wcześniej w podjęciu uchwał w dniu 12.06.2008 r. (...), które były następnie m.in. przedmiotem obrad Senatu Politechniki, w dniu 30.06.2008 r. (Senat wyrażał opinię wobec przedmiotowych uchwał) i jako członkowie organu kolegialnego podejmującego uchwały w dniu 12.06.2008 r. winni dysponować stosowną, kompleksową wiedzą w kwestii zajętego przez Senat stanowiska dotyczącego podjętych przez uchwał, co jest oczywiste”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) zważył, co następuje.

Zauważyć przede wszystkim należy, że okoliczności sprawy i wnoszone przez Skarżącego żądania wskazują, iż jego celem nie jest ochrona danych osobowych, lecz czci i dobrego imienia. Skarżący już w skardze położył nacisk na ten aspekt stwierdzając, iż dotyczy ona cyt. „ujawnienia przez władze Politechniki poniżających informacji dotyczących X wśród nauczycieli akademickich i studentów” oraz wskazując, iż chodzi o zawartą w treści uchwały informację o uznaniu jego udziału w działalności Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich za „szczególnie naganne, wyjątkowo szkodliwe dla Wydziału Elektrycznego i niegodne nauczyciela akademickiego”. Skarżący ponadto wniósł o „spowodowanie sprostowania przez władze Politechniki wadliwych treści i stwierdzeń objętych skargą” (pismo z dnia 8 lipca 2009 r. – karta 15 akt sprawy), a w piśmie z dnia 17 sierpnia 2010 r. zażądał poinformowania przez Generalnego Inspektora osób, które otrzymały pismo Prodziekana Wydziału Elektrycznego z dnia 30 czerwca 2008 o znaku RWE-54/926/08, że rozesłanie tego pisma narusza art. 18^{3a} § 5 pkt 2 Kodeksu pracy [błędnie określony w piśmie Skarżącego jako art. 18^{3a} § 5 ust. 2, a stanowiący, że przejawem dyskryminowania rozumieniu § 2 jest także niepożądane zachowanie, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności pracownika i stworzenie wobec niego zastraszającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub uwłaczającej atmosfery (molestowanie)]. Powyższe świadczy jednoznacznie, że Skarżący działa z zamiarem ochrony nie swoich danych osobowych, lecz czci i dobrego imienia, które należą do dóbr osobistych podlegających ochronie na gruncie przepisów innych niż ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą. Podkreślić w tym miejscu należy, że o ile ustawa chroni dobro osobiste jakim jest prywatność osoby fizycznej, to nie obejmuje swoim zakresem ochrony innych dóbr osobistych, w tym czci i dobrego imienia. Te dobra osobiste korzystają natomiast z ochrony na gruncie prawa cywilnego. Zgodnie bowiem z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. W myśl art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych

do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) wskazuje, iż do rozstrzygnięcia spraw dotyczących naruszenia dóbr osobistych właściwe są sądy okręgowe.

Mając na uwadze, że Skarżący konsekwentnie domaga się od Generalnego Inspektora podjęcia działań w sprawie, zasadne jest zbadanie sprawy w takim zakresie w jakim może rozstrzygać niniejszy organ, co oznacza dokonanie oceny, czy udostępnienie członkom Rady Wydziału Elektrycznego tekstu zawierającej dane osobowe Skarżącego uchwały nr 53/07/08 z dnia 12 czerwca 2008 r. naruszyło przepisy o ochronie danych osobowych.

Wskazać w tym miejscu należy, że kompetencje Generalnego Inspektora określone zostały m.in. w art. 12 pkt 2 ustawy, w myśl którego do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych. Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności (pkt 1) usunięcie uchybień, (pkt 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, (pkt 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, (pkt 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, (pkt 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, (pkt 6) usunięcie danych osobowych.

Treść art. 18 ust. 1 ustawy wskazuje, że zastosowanie przez Generalnego Inspektora środka wskazanego w treści tego przepisu może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy w chwili wydawania decyzji administracyjnej istnieje stan naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. Zatem w niniejszej sprawie uwzględnienie lub też nieuwzględnienie żądań Skarżącego uzależnione jest od stwierdzenia, czy udostępnienie członkom Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki jego danych osobowych zawartych w uchwale nr 53/07/08 z dnia 12 czerwca 2008 r. znajduje uzasadnienie w przesłankach dopuszczających przetwarzanie danych.

Wskazać w tym miejscu należy, że dopuszczalność przetwarzania danych osobowych tzw. zwykłych jest uzależniona od spełnienia przez administratora danych osobowych przynajmniej jednej z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: (pkt 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, (pkt 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, (pkt 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, (pkt 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, (pkt 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

W ocenie Generalnego Inspektora brak jest podstaw do stwierdzenia niezgodności udostępnienia członkom Rady Wydziału Elektrycznego danych osobowych Skarżącego zawartych w tekście uchwały nr 53/07/08 z dnia 12 czerwca 2008 r. z przepisami o ochronie danych osobowych, bowiem nie wykracza to poza wynikające z przepisów prawa uprawnienie Politechniki do udostępnienia treści uchwał, czyli zachodzi przesłanka określona art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Zauważyć przede wszystkim należy, że uchwały organów uczelni wyższych objęte są daleko posuniętą jawnością. Wynika to przede wszystkim z faktu, że są one wiążące dla osób uczestniczących w życiu uczelni. W szczególności zaś zgodnie z art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.) uchwały rady podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawach należących do jej kompetencji są wiążące dla kierownika, pracowników, doktorantów i studentów tej jednostki. W związku z powyższym dostęp do obowiązujących te osoby uchwał nie może być ograniczany (chyba, że takie ograniczenie wynika z przepisów prawa), a wręcz zasadne jest, aby osobom, które uchwały obowiązują, zapewniono możliwość zapoznania się z ich treścią. Przepisy obowiązujące w Politechnice zapewniają szeroki dostęp do uchwał jej organów, bowiem jak wynika z jej Statutu (§ 8) decyzje wszystkich organów Politechniki są jawne wyjątkiem decyzji w sprawach objętych ustawowymi przepisami wyłączającymi jawność a ich teksty są publikowane.

Niezależnie od powyższego należy mieć na uwadze, że uchwały podejmowane przez organy Politechniki niewątpliwie stanowią informację publiczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), a Politechnika jako posiadająca osobowość prawną uczelnia publiczna powołana rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 roku (Dz. U. Nr 61/49, poz. 480), ma obowiązek udostępniania takiej informacji. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 powyższej ustawy, każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną. Art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej stanowi, że obowiązane do udostępniania informacji publicznej są w szczególności podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. Ustawa o dostępie do informacji publicznej przewiduje również uprawnienie podmiotów których dotyczy do powszechnego udostępniania informacji publicznej. Zgodnie z art. 8 ust. 1 powyższej ustawy tworzy się urzędowy publikator teleinformatyczny - Biuletyn Informacji Publicznej - w celu powszechnego udostępniania informacji publicznej, w postaci ujednoliconego systemu stron w sieci teleinformatycznej, zwany dalej „Biuletynem Informacji Publicznej”. W myśl art. 8 ust. 2 informacje publiczne są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej przez podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2. Stosownie do art. 8 ust. 3 podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, obowiązane są do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji publicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit. c) i d) i pkt 5. Podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej również inne informacje publiczne.

Z powyżej wskazanych przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej wynika, że Politechnika jest uprawniona do udostępnienia uchwał nieograniczonej liczbie nieoznaczonych podmiotów, natomiast w niniejszej sprawie tekst uchwały udostępniono wyłącznie osobom wchodzącym w skład organu, który uchwałę podjął. Z powyższego wynika, że działanie Politechniki niewątpliwie mieści się w zakresie przysługującego jej uprawnienia do udostępnienia informacji publicznej.

Zwrócić jednocześnie należy uwagę, że dane osobowe Skarżącego, które zostały udostępnione przez Politechnikę, związane są z pełnioną przez niego w tym podmiocie funkcją. Powoduje to, że nie ma zastosowania w niniejszej sprawie ograniczenie prawa do informacji publicznej ze względu na prywatność osoby fizycznej. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 zd. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

Podsumowując, udostępnienie przez Politechnikę członkom Rady Wydziału Elektrycznego danych osobowych Skarżącego utrwalonych w tekście uchwały Rady Wydziału Elektrycznego nr 53/07/08 z dnia 12 czerwca 2008 r., jako nie wykraczające poza zakres uprawnienia Politechniki do udostępniania tych informacji, jest dopuszczalne na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, a zatem w ocenie Generalnego Inspektora nie ma podstaw do stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.